

praktisk Karakter, og jeg skal paa Udvalgets Vegne anbefale det til Vedtagelse.

Ændringsforslaget under Nr. 3 er stillet af et Flertal og gaar ud paa at fritage Rederierne for om Bord paa Skibe, der anløber Middelhavet, at have en tredje Maskinmester. Det synes urimeligt fremdeles at lægge den Byrde paa Skibe, der nu og da befærer Middelhavet, saa meget mere som Bestemmelsen i mange Tilfælde slet ikke kan overholdes; som Følge deraf maa der ogsaa i adskillige Tilfælde dispenseres fra den. Naar et Dampskib anløber en Havn i Nærheden af Middelhavet og pludselig fra sit Rederi faar Besked om at gaa ind i Middelhavet for at indtage en Frugtladning eller anden Ladning, er det uheldigt, at det i Loven er paabudt, at der, fordi Skibet gør en saadan Afstikker ind i Middelhavet, skal være en tredje Mester om Bord. Da Skibe ofte faar en saadan Ordre saa pludseligt, at man ikke kan faa paamønstret en tredje Mester i den Havn, man sidst har anløbet, gives der, som sagt, i adskillige Tilfælde Dispensation fra denne Bestemmelse i Loven; men Resultatet er, at Rederierne alligevel faar en Udgift derved, at den tredje Mesters Løn i mange Tilfælde bliver fordelt paa de Mestre, som er om Bord. Naar Forholdene ligger saadan, synes vi, det er urimeligt at have en saadan Bestemmelse i Loven, og vi foreslaar derfor, at Ordene „paa Middelhavet eller“ udgaar. Saa vil der i Loven komme til at staa, at de Dampskibe, som befærer fremmede Verdensdele, skal have en tredje Mester om Bord.

Paa Udvalgets Vegne anbefaler jeg Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 og paa Flertallets Vegne Ændringsforslag Nr. 3.

Jensen (Aale): Som det fremgik af den ærede Ordførers Tale, er der et Mindretal, som ikke har kunnet slutte sig til Ændringsforslag Nr. 3, der gaar ud paa at stryge Bestemmelsen om, at et Skib, der gaar i Fart paa Middelhavet, skal have en tredje Mester om Bord. Der er et Flertal, som vil have Ordene „paa Middelhavet eller“ slettet. Det kan jeg for mit Vedkommende ikke gaa med til. Det er en gammel Forordning, og vi synes, at man i hvert Fald ikke bør gaa i Retning af at gøre Vilkaarene strengere og værre for Søfolkene, i dette Tilfælde for Maskinmestrene, end Tilfældet hidindtil har været. Grunden til Bestemmelsen om Ansættelsen af en Trediemester paa Dampskibe, der gaar i Fart paa Middelhavet, er den, at man der kommer ind i varme Zoner, og efter den Erfaring, jeg har fra gammel Tid, da jeg sejlede, vil en tre-

delt Vagt være absolut paakrævet, navnlig for dem, der skal bevæge sig nede i Maskinrummet.

Den ærede Ordfører udtalte, at der undertiden blev givet Dispensation fra denne Bestemmelse i Loven; naar f. Eks. et Skib ligger i England og faar Ordre til hurtigt at gaa ind i Middelhavet, saa dispenserer Ministeriet fra denne Bestemmelse. Men det bliver alligevel en Udgift for Rederne, siger den ærede Ordfører. Det er imidlertid ikke rigtigt, det er netop en Besparelse for Rederne: de undgaar at ansætte Trediemesteren, de undgaar at ligge og yente, indtil han kan komme, og de undgaar endelig Kosten — den spiller jo ogsaa en Rolle. Det er i Virkeligheden i Rederiernes Favør, at Maskinmestrene er gaaet ind paa saadanne Forhold, og derfor forekommer det os ret urimeligt at gaa bort fra den gældende Ordning. Jeg vil derfor anbefale, at man stemmer imod Ændringsforslag Nr. 3.

Aubeck: Heller ikke jeg kan tiltræde Ændringsforslag Nr. 3. Det Hovedsynspunkt, ud fra hvilket jeg har deltaget i Behandlingen af nærværende Lovforslag, har været dette, at dansk Skibsart ikke maatte blive stillet vanskeligere i Konkurrencen end andre søfarende Nationers, og ud fra det Synspunkt maa jeg erkende, at ogsaa jeg standsede ved de tre Ord i § 5, sidste Stykke, i Forslag til Lov om Ændring i Loven om Sønering, de tre Ord „paa Middelhavet eller“, som Udvalgets Flertal nu foreslaar skal udgaa. Jeg maa erkende, at adskillige af de Oplysninger, vi fik, gennem Deputationer og andre, som kom til Stede i Udvalget, i mine Øjne taler for, at disse 3 Ord bør slettes. Vi fik f. Eks. at vide, at de Lande, som er Danmarks nærmeste Konkurrenter paa Søen, ikke har tilsvarende Bestemmelser i deres Lovgivning om, at der skal være 3 Maskinmestre, naar Skibene løber paa Middelhavet eller Sortehavet. Vi fik endvidere at vide i Udvalget, at fra den Bestemmelse, der findes derom i den danske Lov, bliver der givet, meget jævnlige endogsaa, Dispensation, saaledes at der alligevel faktisk kun er to Maskinmestre om Bord, og at det hele saaledes nærmere beset kun er et Lønspørgsmaal. Saa fik vi ogsaa at vide af den højtærede Minister i Udvalget, at vi her stod overfor et meget gammel Stridsspørgsmaal, og da Ændringen ikke fandtes i det af den højtærede Minister forelagte Lovforslag, maa jeg have Lov til at gaa ud fra, at Ministeriet ikke har ønsket at kaste dette